

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Klarewal 27 (Alveringem, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2019E45
Juli – Augustus 2019

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:

Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2019

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	8
1.3	Gemotiveerd advies.....	9
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	9
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	11
1.3.3	De waardering van de archeologische site:	11
1.3.4	Impactbepaling	11
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	11
1.4	Programma van Maatregelen	11
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	11
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	12
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	12
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	13
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	13
1.4.6	Eventuele afwijkingen van de CGP	15
1.4.7	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	15
1.4.8	Vondsten	15
1.5	Conclusie	16
2	Bibliografie.....	17

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).....7

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek. 6

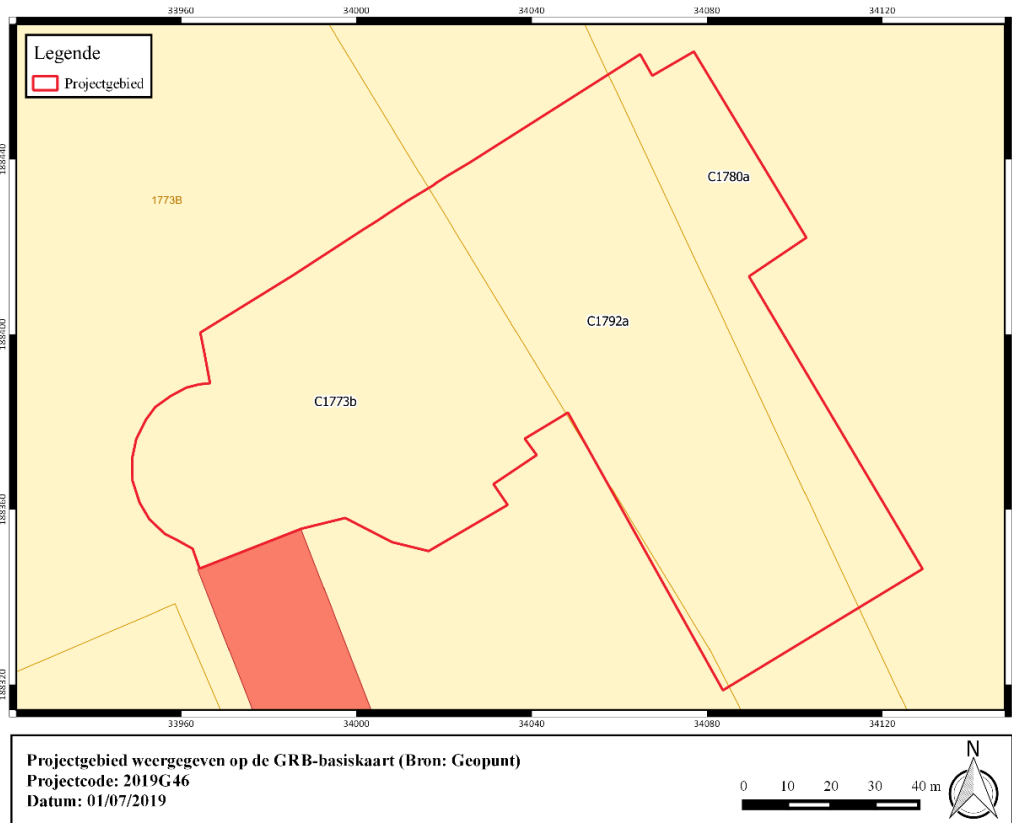

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de initiatiefnemer	Geert Capoen Klarewal 27 8690 Alveringem	
b) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	Ruben Willaert, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
c) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ruben Willaert BVBA Ten Briele 14.15 8200 Brugge	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Alveringem
	Deelgemeente	/
	Postcode	8690
	Adres	Klarewal 27 8690 Alveringem
	Toponiem	Klarewal 27
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	$X_{\min} = 33913$ $Y_{\min} = 188295$ $X_{\max} = 34178$ $Y_{\max} = 188479$
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Alveringem, Afdeling 1, Sectie C, nr's 1773b, 1792a & 1780a Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de uitbreiding van de bestaande infrastructuur aan Klarewal te Alveringem. Het projectgebied is ca. 1,29 ha groot en heden zo goed als volledig in gebruik als landbouwgrond. Centraal wordt het terrein aangesneden door een noord-zuid georiënteerde wegenis.

Alveringem is gelegen op de oostelijke flank van het plateau van Izenberge dat afhelt richting de kustvlakte en het IJzerestuarium. Ten zuiden van het onderzoeksgebied heeft de vallei van de oostwaarts stromende Collaertshillebeek zich ingesneden in het plateau. De Quartairgeologische kaart geeft een profielopbouw weer van laat-Pleistocene tot vroeg-Holocene eolische sedimenten die rusten op de afzettingen van het Tertiair. De bodemkaart geeft aan dat het sediment bestaat uit matig natte tot zeer natte zandleem waarbij sterke gleyverschijnselen zijn opgetreden. Deze hoger gelegen locatie, op de rand van de kustvlakte, nabij de loop van de Collaertshillebeek moet aantrekkelijk geweest zijn voor jager-verzamelaars en vroege landbouwers. Teneinde de bewaringscondities met betrekking tot artefactensites te evalueren werd een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Tijdens dit onderzoek werden echter geen resten van bodemvorming waargenomen. In quasi elke boring werd vastgesteld dat de bouwvoor direct op de C-horizont rust. In BP3 werd lokaal een recentere verstoring van de moederbodem vastgesteld tot op een diepte van 1,2m onder het huidige maaiveld. De waarnemingen wijzen geenszins op een vlakdekkend verstoord bodemarchief. Gelet op het vastgestelde AC-profiel, waarbij resten van oudere bodemvorming door landbewerking zijn opgeruimd en vermengd met de ploeglaag, wordt de kans dat verder onderzoek in functie van artefactensites nog leidt tot kenniswinst als te beperkt ingeschat. Er kan aldus uitgegaan worden van een vrij éénduidige situatie waarbij eventueel erfgoed in de vorm van sporen zichtbaar is onder de bouwvoor. In enkele boringen werden Tertiaire afzettingen op geringe diepte waargenomen.

Cartografische bronnen wijzen op een ruraal karakter van het onderzoeksgebied en de omgeving dat tot op heden grotendeels bewaard is gebleven. Op de kaart van Ferraris is het noordelijk deel van het terrein in gebruik als akker, het zuidelijke deel als boomgaard. Net ten zuiden van het onderzoeksgebied is een gedeeltelijk omwalde hoeve afgebeeld. Deze hoeve is ook herkenbaar op de 19e-eeuwse kaarten en vormt daarmee de voorloper voor het huidige hoevecomplex. Deze hoeve is ook opgenomen op het kaartblad van de CAI met volgnummer 75587. Rondom het onderzoeksgebied zijn op de Ferrariskaart meerdere omwald hoevecomplexen afgebeeld waarvan een deel tot op heden bewaard is gebleven. Op de orthofotosequentie is binnen de grenzen van het onderzoeksgebied weinig tot geen evolutie merkbaar in het landgebruik de voorbije decennia. Het overgrote deel van het terrein blijft in gebruik als akker- en grasland. Op het jongste luchtbeeld is te zien hoe in het zuidwesten van het terrein grondwerken aan de gang zijn.

In de regio van Alveringem zijn er aanwijzingen voor menselijke bewoning sinds de ijzertijd en Romeinse periode. Aan de Eikhoek te Hoogstade in 2010 en 2012 werden bij onderzoek sporen uit de ijzertijd en Romeinse periode onderzocht. De hoger gelegen drogere gronden op de rand van de kust moet evenzeer aantrekkelijk geweest zijn voor (vroege) landbouwgemeenschappen. Zeker vanaf de middeleeuwen, met een toegenomen menselijke activiteit in de kustregio, moet het hoger gelegen gebied een strategisch belang hebben gehad. In een straal van 1 km rondom het onderzoeksgebied zijn echter geen gekende vindplaatsen weergegeven op het kaartblad van de CAI. De locatie van de zuidelijk gelegen hoeve is opgenomen in de CAI. Verder is opvallend dat de gekende waarden op het kaartbeeld van de CAI binnen deze straal enkel bestaan uit indicatoren van laatmiddeleeuwse tot vroegmoderne hoeves met walgracht. Gelet op het sterk rurale karakter van de regio reflecteert de afwezigheid

van gekende vindplaatsen in de omtrek van het terrein eerder een schaarste aan onderzoek in de regio en niet zozeer een beperkt archeologisch potentieel. Daarenboven kan gesteld worden dat gezien de directe nabijheid van een laatmiddeleeuwse hoeve, die mogelijk terug gaat op oudere bewoning, het niet ondenkbaar is dat zich ter hoogte van het onderzoeksgebied nog sporen in de ondergrond bevinden van activiteiten die verband houden met deze bewoning en bewerking.

Op basis van de beschikbare gegevens kan uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Op basis van de beschikbare gegevens en de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek bestaat de verwachting uit sporenarcheologie. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze verwachting is een proefsleuvenonderzoek.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologische relictten. Op basis van de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek bestaat de verwachting er hoogte van het onderzoeksgebied uit sporenarcheologie. Met betrekking tot artefactensites worden de bewaringcondities binnen de grenzen van het onderzoeksgebied als weinig gunstig beschouwd. Noch het bureauonderzoek, noch het landschappelijk bodemonderzoek hebben argumenten aangebracht waardoor aangenomen kan worden dat het terrein vrij is van archeologisch erfgoed.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De cartografische bronnen en de orthofotosequentie wijzen op een open en ruraal karakter van het onderzoeksgebied en de ruime omgeving dat tot op heden grotendeels bewaard is gebleven. Verspreid in de omgeving van het onderzoeksgebied zijn verschillende omweld hoeves afgebeeld, zo ook net ten zuiden van het onderzoeksgebied, ter hoogte van de huidige bebouwing. Bijkomende bronnenstudie zou in dit geval niet leiden tot bijkomende kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien er onzekerheid is over de bodemopbouw, bewaringscondities of verstoringsgraad.

Gezien de ligging op de rand van de kustvlakte en de nabijheid van de Collaertshillebeek dient ter hoogte van het onderzoeksgebied uitgegaan te worden van een trefkans inzake artefactensites. Vanwege deze trefkans werd reeds een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd om de bodemopbouw en bewaringscondities te evalueren. Hieruit kan geconcludeerd worden dat over het merendeel van het onderzoeksgebied gesproken kan worden van een AC-profiel. Er werden geen resten van een afgedekte bodem of bodemontwikkeling waargenomen. Het oorspronkelijke bodemprofiel is volledig herwerkt en opgenomen in de ploeglaag.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals muurresten, funderingen, metalen structuren etc.. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Op het plangebied is er, gelet het rurale karakter, geen verwachting inzake grote ondergrondse structuren, noch dient uitgegaan te worden van significante verschillen in aanwezig sediment. Een geofysisch onderzoek zal in dit geval niet leiden tot kenniswinst of een verfijnde onderzoeksstrategie.

-verkennd en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennd archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde vondstenconcentraties in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend archeologisch booronderzoek in een intensiever grid de eigenlijke artefactenconcentratie gelokaliseerd worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten of een opgraving in functie van een artefactensite.

Hoewel op basis van het landschappelijk kader uitgegaan kan worden van een verhoogde verwachting inzake artefactensites wijzen de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek niet op gunstige bewaringscondities. Op het overgrote deel van het terrein werden geen resten meer waargenomen van enige bodemvorming. Indien binnen de grenzen van het onderzoeksgebied een artefactenconcentratie aanwezig was, dan is deze opgenomen in en verspreid geraakt doorheen de bouwvoor, waardoor eventueel aanwezige artefacten niet langer bruikbaar zijn voor een ruimtelijke analyse. Bijgevolg is de kans dat verder onderzoek door middel van archeologische boringen nog leidt tot enige kenniswinst te beperkt.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur angewend op terreinen die een zekere mate van (regelmatige) oppervlakte bewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Soms wordt ook in een raster gewerkt indien een gedetailleerder beeld gewenst is. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het terrein is in gebruik als akker, dus een veldkartering behoort tot de mogelijkheden. Het landschappelijk bodemonderzoek heeft aangewezen dat eventueel aanwezige artefactensites grotendeels verploegd zijn. Het uitvoeren van een veldkartering zal in dit geval niet leiden tot bijkomende kenniswinst. De herkomst van eventueel aanwezige artefacten is onzeker, ze zijn niet bruikbaar voor ruimtelijke analyse en kunnen hoogstens een indicatie vormen voor menselijke aanwezigheid tijdens de steentijden. In dit geval zou met andere woorden de kost niet in verhouding staan tot het kennispotentieel. De resultaten van dit onderzoek zullen niet leiden een verfijnde onderzoeksstrategie of bijdragen tot een beter begrip van steentijdoccupatie in de regio.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel steekproefsgewijs het terrein archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten uitspraken te doen over de aanwezigheid van grondvast erfgoed en de impact van de geplande werken hierop.

De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen geenszins op een vlakdekkend verstoord bodemarchief. Enkel ter hoogte van BP3 werd een anomalie waargenomen die werd geïnterpreteerd als recentere verstoring op basis van inclusies. Binnen de grenzen van het onderzoeksgebied kan bijgevolg nog steeds uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed in de vorm van bodemsporen. De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot deze vorm van archeologisch erfgoed is een proefsleuvenonderzoek.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kon de aan- of afwezigheid van een archeologische site op het plangebied niet aangetoond worden. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden, voor de impact van de werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van het proefsleuvenonderzoek. Enkel zo kan eventueel aanwezig archeologisch erfgoed in kaart gebracht worden en de impact van geplande werken hierop ingeschat, cf. punt 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de voorgeschreven onderzoekssequentie werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: Er worden geen fysieke obstakels verwacht waardoor het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd kan worden. Weliswaar dienen eventueel aanwezige nutsleidingen gevrijwaard te worden.

-nuttig: gezien de beschikbare data is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om vervolgens de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de spoorbewerking tijdens een proefsleuvenonderzoek is normaliter beperkt waardoor aanwezige relictten bewaard blijven voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: de geplande werken vormen een significante ingreep in de bodem, hierdoor moet uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring niet mogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie door middel van proefsleuven is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen de grenzen van het projectgebied, de bewaringstoestand hiervan en de impact van de geplande werken hierop evalueren. Van belang bij het proefsleuvenonderzoek is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:

-Wat zijn de waargenomen bodemhorizonten, beschrijving + duiding? Hoe verhouden de waarnemingen in de profielputten zich ten opzichte van deze van het landschappelijk bodemonderzoek?

-In hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er sprake van verstoring? hoe kan deze verstoring verklaard worden?

-Zijn er (nog) bodemsporen aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen? Beschrijf.

-Op welke diepte bevindt het archeologisch leesbare niveau? Is er sprake van meerdere sporenniveaus?

-Wat is de bewaringstoestand van de sporen?

-Kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van antropogene sporen?

-Wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de archeologische waarnemingen?

-Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-Kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?

-Kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?

-Zijn er indicaties die wijzen op de inrichting van een erf of nederzetting?

-Zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? Wat is de omvang? Hoeveel niveaus? Geschatte aantal individuen?

-Wat betekenen de gegevens mogelijk voor een aanvulling van kennisleemtes van de lokale en regionale ontwikkeling en geschiedenis?

-Hoe verhouden de waarnemingen zich tot de cartografische gegevens en de gekende vindplaatsen in de ruime omgeving? Kunnen aanwezige resten in verband gebracht worden met de zuidelijk gelegen hoeve?

-Voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-Voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

- wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
- welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
- welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
- zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werden reeds een bureauonderzoek en landschappelijk bodemonderzoek (projectcode 2019E145) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Alveringem. Op basis van de beschikbare gegevens bestaat de verwachting uit sporenarcheologie. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk om de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig erfgoed in te schatten.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot archeologische sporen is een proefsleuvenonderzoek over de volledige oppervlakte van het onderzoeksgebied. Het onderzoek dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met maximale tussenafstand van 15m.

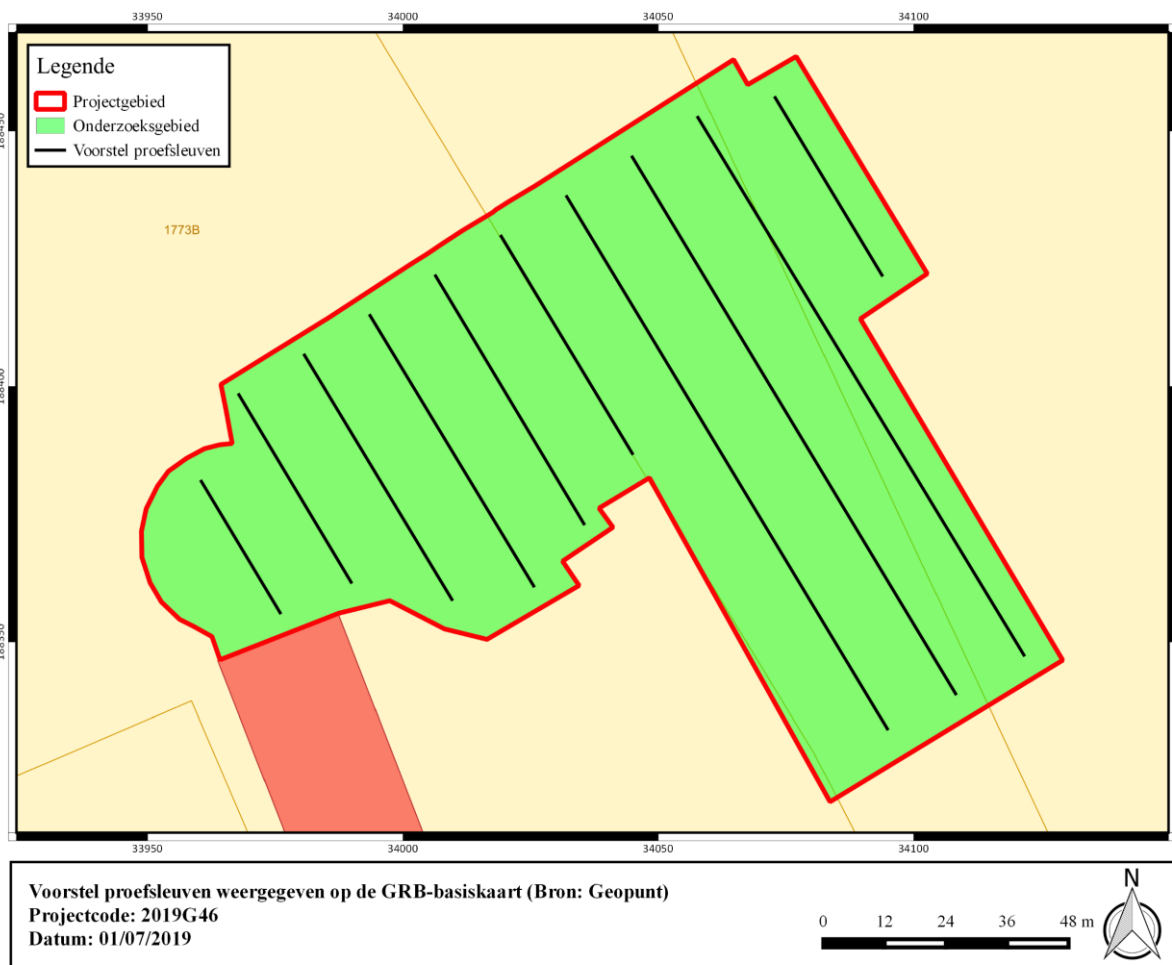
Vóór het onderzoek aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch

veldwerk. De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

De sleuven worden haaks op de loop van de Collaertshillebeek ingeplant, parallel met de helling van het terrein. Concreet komt dit neer op een intplanting volgens een noordwest-zuidoost gerichte as. Enige afwijking van het vooropgestelde sleuvenplan dient verantwoord te worden in de rapportage.

Het onderzoeksgebied is ca. 1,29 ha groot. De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met gladde bak, deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de bak bedraagt 2m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de graafmachine tot op het archeologisch leesbaar niveau, onder begeleiding van de veldwerkleider. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau als het bovenliggende vrij is van sporen.

Hoewel voorafgaand een landschappelijk bodemonderzoek is uitgevoerd moet tijdens het proefsleuvenonderzoek eveneens aandacht uitgaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd

te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Minimaal wordt één profielkolom per sleuf aangelegd in een geschrinkt patroon. Ze worden tot minstens 40cm in het ongeroerd sediment uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het team bestaat minimaal uit:

-een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft ervaring met prospecties op zandleemgronden.

-een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

-een aardkundige, deze aardkundige begeleid en rapporteert over het landschappelijk bodemonderzoek, archeologische booronderzoeken en de bodemkundige waarnemingen tijdens het proefsleuvenonderzoek.

Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog. Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. In de raamprijs wordt bij voorkeur een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog.

1.4.8 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform de artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de uitbreiding van een landbouwbedrijf aan de Klarewal te Alveringem. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek wijzen in hoofdzaak op een verwachting inzake sporenarcheologie. De kans dat verder onderzoek in functie van artefactenconcentraties leidt tot enige kenniswinst wordt als te beperkt beschouwd. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2019

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

